

KUR'AN VE HADİS EHLİ KİMSELER*

Eüzü bi'llâhi mine'ş-şeytâni'r-racîm.

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

El-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîn... Ve'l-âkıbetü li'l-müttakîn... Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidînâ muhammedin ve âlihî ve sahbihî ecmaîn...

İ'lemû eyyühe'l-ihvân... İnne efdale'l-kitâbi kitâbu'llâh... Ve enne efdale'l-hedyi hedyü muhammedin salla'llâhu aleyhi ve sellem... Ve şerre'l-umûri muhdesâtühâ... Ve külle muhdesin bid'ah... Ve külle bid'atin dalâleh... Ve külle dalâletin fi'n-nâr... Ve bi's-senedi'l-muttasılı ile'n-nebiyyi salla'llâhu aleyhi ve selleme ennehû kâl:

أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى كَلِمَةٍ مِنْ تَحْتِ الْعَرْشِ مِنْ كَنْزِ

الْجَنَّةِ تَقُولُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

فَيَقُولُ اللَّهُ أَسْلَمَ عَبْدِي وَاسْتَسْلَمَ

(ك. هب. عن أبي هريرة)

RE. 166/3 (*Elâ edüllüke alâ kelimetin min tahti'l-arşı, min kenzi'l-cenneti, tekülü: Lâ havle ve lâ kuvvete illâ bi'llâhi; ve yekülü'llâhu: Esleme abdî, ve's-tesleme.*)

Sadaka rasûlü'llâh, fî mâ kâl, ev kemâ kâl.

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

“—Mefhar-i mevcûdât Muhammed Mustafâ râ salevât!” [Allâhümme salli alâ seyyidenâ muhammedin ve alâ âli seyyidinâ muhammed...]

“—Seyyidü’s-sâdât Muhammed Mustafâ râ salevât!” [Allâhümme salli alâ seyyidenâ muhammedin ve alâ âli seyyidinâ muhammed...]

“—Habîb-i Hüdâ Muhammed Mustafâ râ salevât! [Allâhümme salli alâ seyyidenâ muhammedin ve alâ âli seyyidinâ muhammed...]

Cenab-ı Feyyâz-ı Mutlak Hazretleri, iki cihanın serveri, sevgili Peygamberimizin şefaatine cümlemizi nâil eylesin...

a. Lâ Havle ve lâ Kuvvete İllâ Bi’llâh

Hâkim ve Beyhakî, Ebû Hüreyre RA’dan rivayet etmişler. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:¹

أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى كَلِمَةٍ مِنْ تَحْتِ الْعَرْشِ مِنْ كَنْزِ
الْجَنَّةِ تَقُولُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
فَيَقُولُ اللَّهُ أَسْلَمَ عَبْدِي وَاسْتَسَلَمَ

(ك. هب. عن أبي هريرة)

¹ Hâkim, *Müstedrek*, c.I, s.71, no:54; Beyhakî, *Şuabü’l-İman*, c.I, s.216, no:193; İbnü’l-Ca’d, *Müsned*, c.I, s.257, no:1707; İbnü’l-Münde, *Müsned*, c.I, s.233, no:179; Beyhakî, *Deavâtü’l-Kebîr*, c.I, s.101, no:135; Ebû Hüreyre RA’dan.

Kenzü’l-Ummâl, c.I, s.453, no:1951; *Câmiü’l-Ehâdîs*, c.V, s.458, no:4482.

RE. 166/3 (Elâ edüllüke alâ kelimetin min tahti'l-arşı, min kenzi'l-cenneti, tekülü: Lâ havle ve lâ kuvvete illâ bi'llâhi; ve yekülü'llâhu: Esleme abdî, ve's-tesleme.)

(Elâ edüllüke alâ kelimetin min tahti'l-arşı, min kenzi'l-cenneti) “Sana Arş’ın altından, Cennet hazinelerinden bir söze delâlet edeyim mi? (Tekülü) Şöyle dersin: (Lâ havle ve lâ kuvvete illâ bi'llahi) ‘Güç ve kuvvet ancak Allah’a aittir.’ (Ve yekülü'llâhu) O zaman Allah-u Teâlâ şöyle buyurur: (Esleme abdî, ve's-tesleme) ‘Kulum teslim oldu ve selâmet buldu.’”

Lâ havle ve lâ kuvvete illâ bi'llâh. Bu tesbihe çok devam edin! Bu tesbihi günde yüz kere söyleyen insan, bu tesbihin sayesinde fakirlik denilen şeyin yüzünü görmez.

b. Zikir Meclislerine Devam Etmek

Ebû Nuaym ve Beyhakî, Ebû Rezin RA’dan rivayet etmişler. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:²

أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى مَلَاكٍ هَذَا الْأَمْرِ الَّذِي تُصِيبُ
بِهِ خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ عَلَيْكَ بِمُجَالَسَةِ أَهْلِ
الذِّكْرِ وَإِذَا خَلَوْتَ فَحَرِّكْ لِسَانَكَ مَا اسْتَطَعْتَ
بِذِكْرِ اللَّهِ وَ أَحَبَّ فِي اللَّهِ وَ أَبْغَضَ فِي اللَّهِ
يَا أَبَا رَزِينٍ هَلْ شَعَرْتَ أَنَّ الرَّجُلَ إِذَا خَرَجَ

مِنْ بَيْتِهِ زَائِرًا أَخَاهُ شَيْعَهُ سَبْعُونَ أَلْفًا
مَلِكٍ كُلُّهُمْ يُصَلُّونَ عَلَيْهِ وَيَقُولُونَ رَبَّنَا
وَصَلِّ فِيكَ فِصْلَهُ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ
تُعْمَلَ جَسَدِكَ فِي ذَلِكَ فَافْعَلْ

(حل. کر. عن أبي رزين)

RE. 166/4 (*Elâ edüllüke alâ milâki hâze'l-emri'llezî, tûsîbu bihî hayre'd-dünyâ ve'l-âhireti: Aleyke bi-mücâleseti ehli'z-zikri; ve izâ halevte, feharrik lisâneke me'steta'te bizikri'llâhi, ve ehibbe fi'llâhi ve ebgıd fi'llâhi; yâ ebâ rezin, hel şearte enne'r-racüle izâ harace min beytihî zâiren ehâhu, şeyyeahû seb'ûne elfe melekin, küllühüm yusallûne aleyhi, ve yukûlûne: Rabbenâ vesale fîke fesılhü; feini'steta'te en tu'mile cesedike fî zâlike fe'f'al.*)

(*Elâ edüllüke alâ milâki hâze'l-emri'llezî*)
“Bu işin esası hakkında sana yol göstereyim mi, (*tûsîbu bihî hayre'd-dünyâ ve'l-âhireti*) o sayede dünya ve ahiret hayırlarına erişirsin: (*Aleyke bi-mücâleseti ehli'z-zikri*) Zikir ehliyle düşüp kalkmanı sana tavsiye ederim.

² Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.VI, s.492, no:9024; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.XIII, s.317; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliyâ*, c.I, s.367; Ebû Rezin RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XV, s.837, no:43329; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.V, s.460, no:4499.

(*Ve izâ halevte, feharrik lisâneke me'steta'te bi-zikri'llâhi*) Yalnız ve boş kaldığın zamanda da gücün yettiğince lisanını Allah'ı zikirle meşgul et! (*Ve ehibbe fi'llâhi ve ebgıd fi'llâhi*) Allah için sev ve Allah için buğz et!”

(*Yâ ebâ rezin*) “Ey Ebû Rezin! (*Hel şearte enne'r-racüle izâ harace min beytihî zâiren ehâhu*) Biliyor musun ki insan bir mümin kardeşini ziyaret kasdiyle evinden çıktığı zaman, (*şeyyeahû seb'ûne elfe melekin*) onu yetmiş bin melek teşyi eder, (*yusallûne aleyhi, ve yukûlûne*) hepsi de onun için şöyle dua ederler: (*Rabbenâ vesale fîke fesılhü*) “Ey Rabbimiz bu kişi senin için ziyarette bulunuyor, sen de rahmetini ona eriştir.”

(*Feini'steta'te en tu'mile cesedike fî zâlike fe'f'al*) “Sen de gücün yeterse, cismini bu işe alıştıracıyorsan bu işi yap, müslüman kardeşini ziyaret et!”

Bak şimdi bunu iyi dinle ama!

Dünya ve âhiret hayırlarına isabet etmenin en güzel yolu, ehl- i zikrin meclisinde oturmak ve onların meclislerine devam etmektir.

“—Dünya ve âhiretin bütün hayırlarının bulunduğu yer zikir meclisleri, namazlar, Kur'an meclisleri, vaaz meclisleri, tesbih meclisleri ve dua meclisleridir. Bunlara devam et!” diyor iki cihan serveri SAS Hazretleri.

Ne var? Eh, buradaki olan şeyleri nasıl bileceğiz?

Demek ki pek büyük nimet var, çok büyük fayda var ki Efendimiz SAS bize tavsiye ediyor. Açıkça zikir meclislerine devam etmemizi söylüyor. Siz de bu zikir meclislerine devam edin! Tabii, 24 saat zikir meclisinde olacak değil ya. Yarım saat bir saat olur dağılır herkes.

Ayrıldık, dağıldık. Dilini gücün yettiği kadar Allah'ın zikriyle dilini meşgul et! "Allah... Allah... Allah..." de! Bu büyük bir nimettir. Bir de Allah için sev Allah için buğz et! Nefsin için değil.

Bunu Ebû Rezîn denilen bir sahabiye söylemiş Hazret-i Peygamber. Devam ediyor:

"—Anlıyor musun? Dikkat et! bir kimse kardeşimi ziyaret edeceğim diye evinden çıktı. Onu yetmiş melek teşyî eder, karşılar."

Niçin?

"—Kardeşini Allah için ziyaret edecek, hatırını hoş edecek." Bayram gelir, parası var bilgisi de var, tenezzül etmez. Bayramlaşmaya bile tenezzül etmez. Halbuki bak ne diyor:

"—Yetmiş bin melek teşyî eder. Her birisi onun için salât eder, dua ederler."

Salât mânası çeşitlidir. Bir çeşidi, durduğumuz namazın adı. Bir çeşidi de duanın adıdır. Bütün salâtlar farklı manâlara gelebilir.

O adam için dua eder dururlar. Şimdi ne diyorlar dualarında:

"—Ey Rabbimiz! Bu adam senin rızan için kardeşine gitti, sıla yaptı, onu ziyaret etti. Sen de buna sıla yap!

Eğer senin gücün yeterse, sen de daimâ böyle ziyaret et! Kardeşlerini yahut akrabalık bağı olup küsenleri ara bul, onlardan özür dile, af dile, dua al onlardan...

c. Hz. Fâtıma'ya Öğretilen Tesbih

Ahmed ibn-i Hanbel, Müslim, Buhârî, Ebû Dâvud, Tirmizî ve İbn-i Hibbân, Hz. Ali RA'dan rivayet etmişler. Peygamber SAS Efendimiz buyurdular ki:³

أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى خَيْرٍ مِّمَّا سَأَلْتُمَا إِذَا
أَخَذْتُمَا مَضَاجِعَكُمْ فَكَبَّرَا أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ
وَاحْمَدَا ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَسَبَّحَا ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ
فَإِنَّ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكَ مَا مِنْ خَادِمٍ

(حم.م.خ.د.ت.حب.عن علي؛ أنه وفاطمة سألا النبي عليه السلم خادما، قال فذكره)

RE. 166/5 (*Elâ edüllükümâ alâ hayrin mimmâ seeltümâ? İzâ ehaztümâ medâciakümâ fekebbera'llàhe erbaan ve selâsîne, va'hmedâ selâsen ve selâsîne, ve sebbihâ selâsen ve selâsine; feinne zâlike hayrun lekümâ min hâdimin.*)

³ Buhârî, *Sahîh*, c.I, s.354, no:2881; Müslim, *Sahîh*, c.XIII, s.259, no:4906; Ebû Dâvud, *Sünen*, c.XIII, s.259, no:4403; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.I, s.136, no:1141; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.XV, s.363, no:6921; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.I, s.419, no:551; Tahâvî, *Şerhü's-Sünneh*, c.III, s.233, no:4813; Bezzâr, *Müsned*, c.I, s.123, no:619; Tayâlisî, *Müsned*, c.I, s.92, no:94; Taberânî, *Dua*, c.I, s.95, no:233; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliyâ*, c.IV, s.355; Hz. Ali RA'dan.

(*Elâ edüllükümâ alâ hayrin mimmâ seeltümâ*) “Sizin ikinize istediğinizden daha hayırlısını delâlet edeyim mi? (*İzâ ehaztümâ medâciakümâ*) Yatağınıza girdiğinizde, (*fekebbera’llâhe erbaan ve selâsîne*) otuz dört defa *Allahu ekber*, (*va’hmedâ selâsen ve selâsîne*) otuz üç defa *El-hamdü li’llâh*, (*ve sebbihâ selâsen ve selâsine*) otuz üç defa *Subhâna’llâh* deyin. (*Feinne zâlike hayrun lekümâ min hâdimin*) İşte böyle yapmanız, sizin için bir hizmetçiden daha hayırlıdır.”

Hz. Ali ve Hz. Fatıma RA’nın Peygamber Efendimiz’den bir hizmetçi istemeleri üzerine bu hadis varid oldu. Efendimiz onlara yatarken 34 defa tekbir, 33 defa tahmid, 33 defa da tesbih çekmelerini tavsiye buyurmuşlar.

d. Hastalığınız ve Şifası

Deylemî, Enes ibn-i Mâlik RA’dan rivayet etmiş. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁴

أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى دَوَائِكُمْ وَدَوَائِكُمْ أَلَا إِنَّ
دَوَاءَكُمْ الذُّنُوبُ وَدَوَاءَكُمْ الْإِسْتِغْفَارُ

(الدیلمی عن أنس)

⁴ Beyhakî, *Şuabü’l-İman*, c.V, s.428, no:7147; Deylemî, *Müsnedü’l-Firdevs*, c.I, s.136, no:478; Enes ibn-i Mâlik RA’dan.

Kenzü’l-Ummâl, c.I, s.479, no:2088; *Câmiü’l-Ehâdîs*, c.V, s.463, no:4497.

RE. 166/6 (*Elâ edüllüküm alâ dâiküm ve devâiküm? Elâ inne dâekümü'z-zünûbü, ve devâekümü'l-istiğfâru.*)

(*Elâ edüllüküm alâ dâiküm ve devâiküm*) “Size, derdinizi ve devanınızı bildireyim mi? (*Elâ inne dâekümü'z-zünûbü*) Haberiniz de olsun ki, sizin derdiniz günahlardır. (*Ve devâekümü'l-istiğfâru*) Devanız ise istiğfardır.”

Baş ağrısı, karın ağrısı, ayak ağrısı, çeşitli hastalıklar var ya, onlar ayrı... Asıl dert günahlardır. Çünkü günah, kulu Allah-u Teâlâ'dan ayırır. Bütün peygamberlerindünyaya gelişinin sebebi, kulu Allah'a bağlamak içindir. Günah da kulu Allah'tan ayırır. İyi değil. Onun için, ufak büyük ne olursa olsun, günahdan son derece uzaklaşmak lazım!

Bir kere Rasûl-i Ekrem SAS'den bir nur gelir insanlara. Eğer nur gelmezse, biz iman sahibi olamayız, derhal küfre düşeriz Allah esirgeye... O nur sayesinde imanımız durur. O nur incecik bir iplikten tut da kalın bir boruya kadar büyür.

Sebebi? İbadetler sayesinde o nur kalınlaşır, gelen nur kuvvetlenir. Onun sahibi gayet kudretli bir adam, güzel bir adam olur. Bu nur incele incele, Allah esirgeye bir de kopması vardır bunun. İşte bu günahlar insanlara çok büyük zarar verir. Hastalıklar nasıl zarar verirse, onun gibi.

Çeşitli hastalıklar var. Meselâ, kalp hastalığı olursa tehlikeli, çabuk götürür. Başka hastalıklar da yine öyle, ansızın götürenler de vardır. Onun için sizin derdiniz, günahlardır. İlacınız istiğfardır.

Hastalık gelince, başın ağrıyorsa aspirin alırsın, kolay... Ayağın ağrıyorsa, aspirin veyahut doktorun vereceği buna benzer ilaçları alırsın, iyi olur. Bizim de ilacımız istiğfardır.

Günahtan hâli olmaz insan. Günah işlerse, derhal arkasından tevbe ve istiğfarı basıp;

“—Aman yâ Rabbi! Bir kerecik oldu, benden hata sâdır oldu. Senden affını isterim.” diyerek istiğfar etmek lazım!

Efendimiz SAS'den hiç günah sâdır olur mu? Olmadığı halde o günde yüz kere istiğfar ediyordu.

İstiğfar, hem derecelerin terfiine sebep olur, hem zikre vesiledir, hem de günahların dökülmesine vesiledir. Onun için daima zikrullahla meşgul olalım!

Zikrullah da istiğfardır aynı zamanda... “Allah Allah Allah...” demenin altında da istiğfar vardır. İstiğfarın altında da zikrullah vardır, ikisi birbirine bağlıdır.

Allah-u Teâlâ cümlemizi zikrullahtan çok çok istifade eden kullarından eylesin...

e. Allah'ı Hatırlatan Kimseler

İbn-i Şâhin, Abdullah ibn-i Abbas RA'dan rivayet etmiş. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁵

أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ خِيَارِ هَذِهِ الْأُمَّةِ الَّذِينَ
إِذَا رَأَوْهُمُ النَّاسُ ذَكَرُوا اللَّهَ وَإِذَا
ذُكِرَ اللَّهُ عِنْدَهُمْ أَعَانُوا عَلَىٰ ذِكْرِهِ

(ابن شاهين عن ابن عباس)

166/7 (Elâ edüllüküm alâ hıyâri hâzihi'l-ümmeti? Ellezîne izâ râhümü'n-nâsü zekeru'llâhe, ve izâ zükira'llâhu indehüm, eânû alâ zikrihî.)

(Elâ edüllüküm alâ hıyâri hâzihi'l-ümmeti)
“Size şimdi bu ümmetin hayırlılarını haber vereyim mi?” diyor Peygamber Efendimiz.
(Ellezîne izâ râhümü'n-nâsü zekeru'llâhe)
İnsanlar onları gördükleri vakitte Allah'ı hatırlarlar.”

İnsanların, gördükleri vakit de Allah'ı hatırladıkları insanlar, insanların hayırlısıdır. En güzel alâmet budur.

(Ve izâ zükira'llâhu indehüm) “Başladılar onların yanında zikrullah yapıyorlar; (eânû alâ zikrihi) onların zikirlerine şöyle yapın,

⁵ Kenzü'l-Ummâl, c.I, s.880, no:1900; Câmiü'l-Ehâdîs, c.V, s.463, no:4495.

böyle yapın, diyerekten yardım ederler. Bunlar insanların, ümmetin en hayırlısıdır.” diye buyurmuş.

f. Rasûlüllah'ın Halifeleri

Hatîb-i Bağdâdî ve Deylemî, Enes ibn-i Mâlik RA'dan rivayet etmişler. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁶

أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى الْخُلَفَاءِ مِنِّي وَمِنْ أَصْحَابِي
وَمِنَ الْأَنْبِيَاءِ قَبْلِي هُمْ حَمَلَةُ الْقُرْآنِ
وَالْأَحَادِيثِ عَنِّي وَعَنْهُمْ فِي اللَّهِ وَلِلَّهِ

(أبو النصر السجزي في البانة وقال: غريب، ونصر في الحجة،

خط. في شرف أصحاب الحديث، والديلمي عن أنس)

RE. 166/8 (*Elâ edüllüküm ale'l-hulefâi minnî, ve min ashâbî, ve mine'l-enbiyâi kablî; hüm hameletü'l-kur'âni ve'l-ehâdîs, annî ve anhüm, fi'llâhi ve li'llâhi.*)

(*Elâ edüllüküm ale'l-hulefâi minnî*) “Benden sonra benim halifelerimi size haber vereyim mi?” diyor.

Benden sonra size gelecek halifelerimi, yani hulefâ-i raşidin dört tane ya, o herkesçe meşhur: Ebû Bekir, Osman, Ömer, Ali... Bunlar meşhurlardır.

⁶ Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.I, s.135, no:476.Cürcânî, *Târih-i Cürcân*, c.İ, s.272, no:622; Hz. Ali RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.X, s.151, no:28772; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.V, s.462, no:4494.

Bak geçen söylediğim çok hoşuma gitti benim, çok okumak lazım! Hiç boş durmamalı, her gün okumalı yani. Ne bulursa insan okumalı. Okumakta çok büyük fevaid var. Orada çok güzel tahkikat vermiş bu kitabın sahibi.

Diyor ki:

“–şimdi bazı insanlar, meselâ Ebû Bekir es-Sıddîk Hazretleri’ni sevmiyor. Müslümanım diyor ama sevmiyor. Hz. Ömer’i sevmiyor. Bundan iman çoktan gitti diyor. Çünkü Peygamber SAS’in nurlarından her birisinde ayrı bir nur vardır. Hz. Ebû Bekir’de iman nuru var. Hepsinin iman nuru var ama, Hz. Ebû Bekir’de üstün. Ömer el-Faruk’ta cihad ve nasihat var. Hz. Osman’da hayâ ve hilim var. Hz Ali’de şecaat var. Birer parça hisselerini almışlar Peygamber Efendimiz’den. Her birisi Peygamber SAS’e bağlıdır nurla. Nurlar hep Peygamber SAS’in. Bir tanesini kestini mi, hepsi kesilir.”

şimdi elektriđin bir tanesi koptu mu hepsi sönüyor ya.

“–Neden sönüyor? Bizimkiler yansa ya?”

Koptu tel...

İşte bu halifelerden bir tanesine buğz ettini mi, Peygamber SAS’den gelen nur derhal kesilir. Binâen aleyh insan olduđu gibi gider gürültüye Allah esirgesin...

şimdi o benim halifelerim, bu dört tane ama bu dört taneden başka, (*ve min ashâbî*) benim eshabımın halifeleri, (*ve mine’l-enbiyâi*

kablî) ve benden önce gelen enbiyaların da halifeleri...” Kimdir onlar? (*Hüm hameletü’l-kur’âni*) “Kur’an-ı Azimüşşan’ı hâmil olan ülema-i kirâm...”

Hamele-i Kur’an’dan murat hafızlar değil. Eskiden hamele-i Kur’an hafızlara denilmiş. Hafızlar alimmiş de aynı zamanda. Onun için Hamele-i Kur’an onlardır. Sonra değişmiş zaman gelince, Hamele-i Kur’an olan hafızlar ilimden mahrum kalmışlar.

(*Ve’l-ehâdîsi annî*) “Hem Kuran’ı hem de benim hadislerimi hâmil olan, bilen insanlardır.” Bunlar benim halifemdir ve benden evvel gelen peygamberlerin de halifesidir, enbiyaların da halifesi, eshabımın da halifeleridir. (*Annî ve anhüm*) Benden ve ashabımdan, (*fi’llâhi ve li’lâhi*) Allah yolunda ve Allah için Kur’anı ve Hadisleri hıfzedenlerdir.”

Onun için diyor ki sahib-i kitap;

“—Eğer insanlar alimlerinin kadr ü kıymetini bilseler, onları omuzlarında taşırlardı.”

Halbuki bugün ilk fırsatta ulemâ ile halkın arasını açmak için onlara çeşitli iftiralar yapıldı. Halk, ulemadan soğudu, bunlar kötü nazarlar. Ve bu kâfidir insana ceza itibariyle... Ulemasından ayrıldı mıydı insanlar, bu ceza o insanlara kafidir. Ondan sonra o muhakkak surette yıkılır ve yıkılacaktır. Tâ ki ulemasına sarılmadıkça...

“—Eh işte cahildirler, dünyayı bilmiyorlar, şunu bilmiyorlar, bunu bilmiyorlar...”

Eh ne dersen de gayri. Ama o Allah'ın yolunu biliyor ve Allah'ın yolunu söylüyor. Onun vazifesi değil ki, dünyayı sana bildirmek. Dünyayı bildirecek başka meslekler var. Onlar bildirsin sana dünyayı... Hocanın vazifesi sana âhireti ve Allah'ı bildirmek. Allah'ı bildirecek ve ahireti bildirecek.

Ama kimya bilmiyormuş, Fransızca bilmiyormuş, İngilizce bilmiyormuş, tıp da bilmiyormuş... E ne yapalım, tıbbın adamı var ayrı, mühendisi var ayrı, işte kimyacısı var ayrı. Onun mesleği de ilim mesleğidir, Allah ve âhiret yoludur.

Binâen aleyh sen Kur'an biliyor musun? Bilmiyorsun. Öyleyse sen de cahilsin. Senin bilgin dünyaya aittir ama o hocanın bilgisinden mahrumsun. Sen de o bilgilerden cahilsin. Ama bunu tabi halka başka türlü intikal ettirmişler, halk hocasından soğudu. Soğuyunca da kıyamet koptu demektir. Soğuduğu takdirde kıyamet kopmuştur. Onun için ulemasının kıymetini bilmediği takdirde, o zararı da taşırlar demiş.

Kim olduğunu unuttum ama bir efendi hayattaymış daha belki, yeni vefat etmiş. Hocaefendi evinden çıktığı vakitte herkes ayağa kalkar ona karşı bir hürmet saygı gösterirlermiş. Bizim Bursa'mızda da yani bizim gördüğümüz günlerde Hocaefendiler gelirken kahveler kapanır, oyunlar kaldırılır, herkes hürmetle bir kenara çekilirdi. Hani kumandan geçerken, asker nasıl karşılıyorsa öyle karşılardı. Ama geçti o devir.

Geçti ama müslümanların içinde yine o hürmet bâki olması lazım. Bu hürmetten müslümanlar uzaklaştığı takdirde, nasıl ki feyz Allah'tan ve Rasûlüllah vasıtasıyla geliyor. Rasûlüllah vasıtasıyla bize oradan tevzî olunuyor. Rasûlüllah darılır buna. Size ahireti bildiren adamlara yapmış olduğunuz hakareten dolayı, Rasûlü Ekrem SAS müteazzi olur, ondan rahatsız olur. O rahatsızlık da insanın feyzinin kesilmesine kâfidir yani.

Allah cümlemizi affetsin... Tefvikâtı samedâniyyesine mazhar eylesin... Cümlemizi Allah-u Teâlâ'nın emirlerine imtisâl eden, yasaklarından ictinâb eden, korunan, kaçınan kulları zümresine ilhak buyursun...

Lillâhi'l-fâtihah!

Mehmed Zâhid KOTKU

İskenderpaşa Camii

[Bütün Mehmed Zahid KOTKU/ Hadis Derslerine PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

